

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо відповідальності за злочини, вчинені злочинною спільнотою

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25 - 26, ст. 131):

1) статтю 255 викласти в такій редакції:

«Стаття 255. Створення, керівництво злочинною спільнотою або злочинною організацією, а також участь у ній

1. Створення злочинної організації, керівництво такою організацією або її структурними частинами -

караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна.

2. Участь у злочинній організації -

карається позбавленням волі на строк від п'яти до дванадцяти років з конфіскацією майна.

3. Дії, передбачені частинами першою або другою цієї статті, вчинені службовою особою з використанням службового становища, -

караються позбавленням волі на строк від восьми до тринадцяти років з конфіскацією майна.

4. Створення злочинної спільноти, тобто об'єднання двох чи більше злочинних організацій, керівництво такою спільнотою -

караються позбавленням волі на строк від десяти до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна.

5. Дії, передбачені частинами першою, другою або четвертою цієї статті, вчинені особою, яка здійснює злочинний вплив або є особою, яка перебуває у статусі суб'єкта підвищеного злочинного впливу, у тому числі у статусі «вора в законі», -

караються позбавленням волі на строк від дванадцяти до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна.

6. Звільняється від кримінальної відповідальності особа, крім організатора або керівника злочинної організації, за вчинення злочину, передбаченого частиною другою або третьою цієї статті, якщо вона до повідомлення їй про підозру у вчиненні цього злочину добровільно повідомила про створення злочинної організації або участь у ній та активно сприяла її розкриттю.

Примітка. 1. Під злочинним впливом у цій статті та статтях 255¹, 255³ цього Кодексу слід розуміти будь-які дії особи, яка завдяки авторитету, іншим

особистим якостям чи можливостям, сприяє, спонукає, координує або здійснює інший вплив на злочинну діяльність, організовує або безпосередньо здійснює розподіл коштів, майна чи інших активів (доходів від них), спрямованих на забезпечення такої діяльності.

2. Під особою, яка перебуває у статусі суб'єкта підвищеного злочинного впливу, у тому числі у статусі «вора в законі», у цій статті та статтях 255¹, 255³ цього Кодексу слід розуміти особу, яка завдяки авторитету, іншим особистим якостям чи можливостям, здійснює злочинний вплив і координує злочинну діяльність інших осіб, які здійснюють злочинний вплив»;

2) доповнити статтями 255¹, 255², 255³ такого змісту:

«Стаття 255¹. Встановлення або поширення злочинного впливу

1. Умисне встановлення або поширення в суспільстві злочинного впливу за відсутності ознак, зазначених у частині п'ятій статті 255 цього Кодексу, -

карається позбавленням волі на строк від семи до десяти років з конфіскацією майна.

2. Ті самі дії, вчинені повторно або в ізоляторах тимчасового тримання, слідчих ізоляторах чи установах виконання покарань, - караються позбавленням волі від дев'яти до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна або без такої.

3. Дії, передбачені частиною першою або другою цієї статті, вчинені особою, яка перебуває у статусі суб'єкта підвищеного злочинного впливу, у тому числі у статусі «вора в законі», -

карається позбавленням волі на строк від дванадцяти до п'ятнадцяти років з конфіскацією майна.

Стаття 255². Організація, сприяння у проведенні або участь у злочинному зібранні (сходці)

1. Організація або сприяння у проведенні злочинного зібрання (сходки) представників злочинних організацій або організованих груп, або осіб, які здійснюють злочинний вплив, для планування вчинення одного або більше злочинів, матеріального забезпечення чи координації злочинної діяльності, у тому числі розподілу доходів, одержаних злочинним шляхом, або сфер злочинного впливу, а також участь у такому зібранні (сходці), у тому числі з використанням засобів зв'язку, -

караються позбавленням волі на строк від семи до дванадцяти років з конфіскацією майна.

2. Звільняється від кримінальної відповідальності особа, крім організатора злочинного зібрання (сходки), за вчинення злочину, передбаченого частиною першою цієї статті, якщо вона до повідомлення їй про підозру у вчиненні цього злочину добровільно повідомила про цей злочин, а також активно сприяла його розкриттю».

Стаття 255³. Звернення за застосуванням злочинного впливу

1. Звернення до особи, яка завідомо для винного може здійснювати злочинний вплив, зокрема, до особи, яка перебуває у статусі суб'єкта підвищеного злочинного впливу, у тому числі у статусі «вора в законі», з метою застосування нею такого впливу –

карається позбавленням волі на строк від трьох до семи років з конфіскацією майна або без такої»;

З) абзац перший частини другої статті 256 викласти в такій редакції:

«2. Ті самі дії, вчинені повторно або службовою особою з використанням службового становища».

3. У Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):

1) частину першу статті 41 після слів «органів Державної прикордонної служби України» доповнити словами «органів, установ виконання покарань та слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України»;

2) частину четверту статті 183 доповнити пунктом 4 такого змісту:

«4) щодо злочину, передбаченого статтями 255-255³ Кримінального кодексу України»;

3) частину першу статті 208 після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

«4) якщо є обґрунтовані підстави вважати, що можлива втеча з метою ухилення від кримінальної відповідальності особи, підозрюваної у вчиненні злочину, передбаченого статтями 255, 255¹, 255² Кримінального кодексу України».

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом шостим;

4) у частині шостій статті 246 слова «органів Державної кримінально-виконавчої служби України» замінити словами «органів, установ виконання покарань та слідчих ізоляторів Державної кримінально-виконавчої служби України».

2. У Кримінально-виконавчому кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3 - 4, ст. 21):

1) абзац п'ятий частини другої статті 18 після слів «за вчинення умисного тяжкого або особливо тяжкого злочину в період відбування покарання у виді позбавлення волі» доповнити словами і цифрами «чоловіки, засуджені за вчинення злочину, передбаченого частиною п'ятою статті 255, статтями 255¹, 255² Кримінального кодексу України»;

2) частину третю статті 92 доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«засуджені за вчинення злочину, передбаченого частиною п'ятою статті 255, статтями 255¹, 255² Кримінального кодексу України»;

3) частину першу статті 140 після абзацу дев'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«чоловіки, засуджені за вчинення злочину, передбаченого частиною п'ятою статті 255, статтями 255¹, 255² Кримінального кодексу України».

У зв'язку з цим абзаци десятий-дванадцятий вважати відповідно абзацами одинадцятим-тринадцятим.

4. Абзац тринадцятий частини другої статті 8 Закону України «Про попереднє ув'язнення» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 360 із наступними змінами) після цифр «[200-235](#)» доповнити словами і цифрами «частиною п'ятою статті 255, статтями 255¹, 255²».

5. У статті 13 Закону України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 19-20, ст. 179; 2014 р., №20-21, ст. 712; 2018 р., №19, ст.180);

абзац другий частини першої доповнити словами «або боротьби з організованою злочинністю»;

перше речення частини третьої доповнити словами «або уповноваженим підрозділом Національної поліції України».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом трьох місяців з дня опублікування цього Закону:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

3. Рекомендувати Офісу Генерального прокурора, Державному бюро розслідувань, Службі безпеки України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.